

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑๐) (๑๑) และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการ และพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ถูกลั่นกรองงาน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “หัวหน้าพนักงานอัยการ” และ “นิติกร” ในข้อ ๔ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒

“ผู้ถูกลั่นกรองงาน” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอาวุโสถัดจากหัวหน้าพนักงานอัยการลงมาซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ถูกลั่นกรองงาน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๑๑ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ เมื่อมีคำสั่งให้รับคำร้องขอไว้ดำเนินการตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แล้ว ให้หัวหน้าพนักงานอัยการจ่ายสำนวนแก่พนักงานอัยการ นิติกร นายความอาสา หรือนายความอาวุโส รับผิดชอบดำเนินการ โดยพิจารณาตามประเภทของการดำเนินการและความยากง่ายของข้อปรึกษาหรือคดี

กรณีเป็นเรื่องหรือคดีที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการจ่ายสำนวนให้แก่พนักงานอัยการหรือนิติกรตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเสียก่อน

ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง รวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานให้เพียงพอแก่การพิจารณาให้ความช่วยเหลือ

ในกรณีผู้ได้รับมอบหมายเป็นข้าราชการอัยการชั้น ๒ ข้าราชการอัยการชั้น ๓ นายความอาสา นายความอาสาอาวุโส และนิติกร ให้ตรวจพิจารณาสำนวนแล้วทำความเห็นเสนอผู้ถูกลั่นกรองงาน หากอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะรับดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ให้ผู้ถูกลั่นกรองงานมีอำนาจพิจารณาสั่งรับให้ความช่วยเหลือ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว หากไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้ถูกลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็น อันไม่อาจรอได้ ให้ทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งต่อไป

ในกรณีผู้ได้รับมอบหมายเป็นข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ และข้าราชการอัยการชั้น ๖ ผู้มิได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าพนักงานอัยการ ให้ตรวจพิจารณาสำนวนและทำความเข้าใจได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการ แต่ต้องเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

การเสนอเพื่อทราบ ให้เสนอก่อนยื่นคำร้องหรือคำฟ้อง หรือก่อนจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือในขั้นตอนถัดไป เมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีความเห็นและคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ไม่อาจเสนอเพื่อทราบก่อนยื่นคำร้องหรือคำฟ้องหรือก่อนจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือในขั้นตอนถัดไป เช่น คดีจะขาดอายุความ หรือเหตุอื่นที่อาจทำให้เกิดความเสียหาย ให้เสนอเพื่อทราบภายหลังยื่นคำร้องหรือคำฟ้องหรือให้ความช่วยเหลือโดยเร็ว

คำสั่งไม่รับให้ความช่วยเหลือของหัวหน้าพนักงานอัยการ ให้เสนออธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาค แล้วแต่กรณี เพื่อทราบโดยเร็ว หากอธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ให้ปฏิบัติตามนั้น”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หากคู่กรณีได้รับหนังสือแจ้งแล้ว ไม่มาตามกำหนดนัดโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบหรือแจ้งเหตุขัดข้องแต่ไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กั้นกรองงาน มีอำนาจสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กั้นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๒๖ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหนังสือแจ้งคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ และมีพฤติการณ์ที่เชื่อว่าน่าจะติดตามได้ ให้ผู้ทำหน้าที่ประนอมข้อพิพาทมีหนังสือแจ้งไปยังคู่กรณีอีกครั้งหนึ่ง และหากยังไม่อาจส่งหนังสือได้อีก ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กั้นกรองงาน มีอำนาจสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

หากไม่สามารถส่งหนังสือแจ้งคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ และมีพฤติการณ์ที่เชื่อว่าไม่น่าจะติดตามได้ ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กั้นกรองงานมีอำนาจสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กั้นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท เมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งยุติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้เสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๔๐ วรรคสอง ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรณีตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลับกรองงาน มีอำนาจสั่งยุติการให้ความช่วยเหลือ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว หากหัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นให้ปฏิบัติไปตามนั้น เว้นแต่สำนักงานอัยการใด ไม่มีผู้กลับกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการมีอำนาจพิจารณาสั่งยุติความช่วยเหลือ ส่วนกรณีตาม (๒) และ (๖) ให้เสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาคแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ลงชื่อ อำนาจ เจตน์เจริญรักษ์

(นายอำนาจ เจตน์เจริญรักษ์)

อัยการสูงสุด